

Kristianstad 2024-08-13

Till

Finansminister Elisabeth Svantesson

Kopia:

Finansdepartementet

Riksdagens Finansutskott

Från

Intressegruppen för Assistansberättigade (IfA)

Skrivelse angående assistansersättningen

Härmed vill Intressegruppen för Assistansberättigade (IfA) tillskriva dig angående nivån på assistansersättningen. Kortfattat: **Den måste höjas.**

Vi som är i behov av personlig assistans ska kunna köpa personlig assistans för den statliga assistansersättningen, som betalas ut via Försäkringskassan. För att kunna köpa en tjänst måste köparen ha tillräckligt med ekonomiska medel för detta. Annars blir man utan tjänst, eller får en undermålig tjänst utifrån ett kvalitativt perspektiv.

Vi assistansberättigade har dock inget val. Vi måste köpa vad vi kan för den ersättning som tillhandahålls.

I tidigare analys gjord av Stig Svensson, [Personlig assistans – Analys av en kvasimarknad och dess brottslighet](#), skriver han att en för låg assistansersättning gynnar brottsligheten.

Vi kan se att det stämmer. Fler och fler seriösa aktörer väljer att lägga ner sina verksamheter då de inte kan hålla den kvalitet som de, och vi, vill kunna göra. Vi kan se en tendens att fler oseriösa verksamheter tar mark.

I dagsläget är det alltså en gynnsam marknad för brottsligheten, och ingen valfrihet för assistansanvändare med stora behov då fler och fler privata anordnare inte anser sig ha råd att ha dem som kunder eller medlemmar. De som inte kan välja någon annan anordnare är hänvisade till att anlita kommunen som anordnare för assistansen, eftersom kommunen alltid måste kunna tillhandahålla personlig assistans oavsett ersättningsnivå. Det innebär att det pågår en smygkommunalisering. Vi motsätter oss å det skarpaste att vår valfrihet beskärs alltmer! Står du och regeringsunderlaget verkligen bakom en sådan utveckling?

Utöver detta finns lagtext, 6 § LSS, som anger att verksamheter som bedrivs enligt denna lag ska vara av god kvalitet. Det måste då också finnas ekonomiska möjligheter för att hålla god kvalitet.

Det vi under ett antal år har fått erfara är att assistansersättningens marginaler har minskat alltmer. Det finns inte några marginaler längre. Till följd av att kostnaderna för den personliga assistansen inte kan täckas ser vi att allt fler assistansberättigade blir, som vi nämnt ovan, inte önskvärda kunder hos assistansföretagen. För de som är kvar så beskärs kvaliteten alltmer, livsvillkoren blir sämre och arbetsvillkoren, och lönen för de personliga assistenterna blir lägre. Rekrytering av personliga assistenter omöjliggörs.

När det nu tärs på kvaliteten i den utförda tjänsten, ger det en försämrad situation för alla inom den personliga assistansen. Är regeringen beredd på att ta ansvar för den personliga assistansens totala förfall?

I kampanjen [Rimliga villkor](#) verkar en rad organisationer tillsammans med målsättningen att regeringen ska indexreglera assistansersättningen för att få årlig uppräknings av assistansersättningen som bättre motsvarar ökade kostnader. IfA är en av de organisationer som samarbetar i kampanjen. Regeringen torde ha blivit varse om kampanjen.

Vi vill att regeringen visar oss och våra rättigheter respekt. Det är nu dags att på ett långsiktigt hållbart sätt säkerställa att den personliga assistansen har en finansiering som ger rätt förutsättningar för lagens och andra traktats målsättning om jämlikhet och full delaktighet för alla medborgare.

IfA önskar ett möte med finansministern angående ekonomin för den personliga assistansen så snart som möjligt.

Sophie Karlsson

Ordförande
Intressegruppen för Assistansberättigade (IfA)